

Poznání Syna Božího
v dobách Starého
Zákona

*v dobách Starého
Zákona*

Jutta Deichselová

Poznání Syna Božího

v dobách Starého Zákona

Jutta Deichselová

©Copyright listopad 2018 tisk:
maranathamedia.cz

Poznání Syna Božího v dobách Starého Zákona

V rozhovorech jsem často konfrontována s myšlenkou, že Ježíš se stal Synem Božím až při jeho početí z Marie. Často mi je předkládán názor, že Ježíšovo „synovství“ nebylo více než „úkol“, který ve svém času na zemi naplnil. Je také často diskutováno o tom, že ve Starém Zákoně se Ježíš ve skutečnosti neobjevuje. Je toto pravdou?

Nedávno jsem četla svědectví Natanaele, Ježíšova učedníka:

Jan 1:49 CEP "Mistře" řekl mu Natanael, „ty jsi Syn Boží, ty jsi Král Izraele!“

Zajímalo by mne:

Jak se Natanael dověděl, že Ježíš byl Synem Božím? V té době byl Ježíš právě pokřtěn a nezačal ještě s jeho učením. Jestliže to opravdu bylo neznámou skutečností, že Mesiáš bude Synem Božím, proč Natanael reagoval s tak bezděčným nadšením? Ellen Whiteová píše, že se před tím Natanael pod fíkovníkem modlil s touhou poznat, zda Ježíš je zaslíbeným Spasitelem. Když se s Ježíšem potom setkal, Ježíš mu řekl: "*Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod tím fíkovníkem.*" Natanael okamžitě odpověděl: "***Mistře ty jsi Syn Boží, ty jsi Král Izraele!***"

Proč Natanael jednoduše neřekl: "*Mistře, jsi ty tím Spasitelem?*" Pro Natanaele zdá se bylo zcela normální, že Spasitel je také Syn Boží. Krátce před tím, když za ním přišel Filip a řekl mu: "**Našli jsme toho, o kom psal Mojžíš a proroci v zákoně, Ježíše z Nazareta syna Josefova.**" Po krátkém zaváhání byl Natanael přesvědčen a zvolal: "***Mistře ty jsi Syn Boží, ty jsi Král Izraele***" Když se podíváme na následující svědectví, zdá se být zřejmé, že v myslích Izraelitů výraz „Mesiáš“ nebo „Spasitel“ byl spojen s poznáním, že je také Synem Božím.

Pro příklad Petřův výrok:

Jan 6:69 BKR „A my jsme uvěřili a poznali, že **jsi ty Kristus, Syn Boha živého.**“

Nebo Marta sestra Marie a Lazara:

Jan 11:27 Ano, Pane já jsem uvěřila, že **ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.**

Nebo milovaný učedník Jan:

Jan 20:31 Tato (znamení) však jsou zapsána, abyste uvěřili, že **Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a abyste věřice, měli život v jeho jménu.**“

Dokonce nejvyšší kněz Kaifáš zmínil výraz „Syn Boží,“ ve spojení s povoláním Mesiáše.

Matouš 26:63 Velekněz mu řekl: „Zapřísahám tě při živém Bohu, abys, nám řekl, **zda jsi Mesiáš Syn Boží.**“

Výraz „Mesiáš“ nebo Kristus (Spasitel) je vždy zmíněn vedle pojmu „Syn Boží“ Jestliže věnujeme nějaký ten čas studiu historie spasení ve spisech Ellen Whiteové, objevíme, že **zde po staletí bylo společné poznání mezi Patriarchy a lidem Izraele, že Mesiáš by byl jednorozený Syn Boží.**

Pojďme zpět na počátek. Co Adam věděl o Synu Božím?

*Adam a Eva byli okouzleni nádherou jejich rajskeho domova. Byli nadšeni z malých zpěváčků v jejich půvabně zářivém opeření, a cvrlikání šťastné a povznášeující melodie. **Svatý pár společně s nimi pozvedl svoje hlasy v harmonické písni lásky, chval a uctívání Otce a jeho drahého Syna pro přítomnost lásky, která je obklopovala.** Rozpoznávali řád a harmonii stvoření, které hovořilo o moudrosti a poznání, které jsou nekonečné. Krása a sláva jejich domova v Edenu, kterou stále objevovali plnila jejich srdce hlubší láskou a přinesla k jejich rtům výrazy úcty a vážnosti k jejich Stvořiteli. {SR 22.3}*

*Ve shromáždění nebeských andělů bylo rozhodnuto, o návštěvě Edenu a varování Adama o nebezpečí ze strany nepřítele. Dva andělé urychleně vyrazili na návštěvu našich prvních rodičů. Svatý pár je přivítal s nevinnou radostí, vyjadřující jejich obrovský dík Stvořiteli za obklopení takovou hojností a přepychem. Vše milé a žádoucí bylo k jejich užitku a vše se zdálo být moudře uzpůsobeno k jejich potřebám; **a to co nejvíce oceňovali nade všechny požehnání, byla společnost Syna Božího a jeho nebeských andělů**, s nimiž je mnohé pojilo při jejich návštěvách a společných nových objevech nádherné přírody v rajském Edenu. Měli pro ně připraveno mnoho otázek, při každé jejich návštěvě k mnoha věcem, které však mohli jen okrajově pochopit. {1SP 32.3}*

Adam a Eva ujistili anděly, že nikdy nepřekročí daný Boží příkaz, jelikož jejich největším potěšením bylo plnit Jeho vůli. Andělé spojeni s Adamem a Evou zpívali svaté melodie plné harmonie, a jak se písně linuly z překrásného Edenu, satan uslyšel zvuk jejich radostného uctívání Otce a Syna. {1SP 34.3}

Po pádu:

Nebeští andělé plněji vysvětlili našim prarodičům plán, který byl vytvořen pro jejich spasení. Adam a jeho družka byli ujištěni, že přes svůj velký hřích nebudou opuštěni a vydáni na pospas satanovi. ***Syn Boží se nabídl, že usmíří jejich provinění svým vlastním životem. Bude jim poskytnuta zkušební lhůta a pokáním a vírou v Krista budou se moci stát opět dětmi Božími.*** {PP 66.2}

*Oběť požadovaná za jejich přestoupení zjevila Adamovi a Evě svatý ráz zákona Božího. Teprve teď si uvědomili vinu za hřích a jeho neblahé následky. **S výčitkami svědomí a v úzkosti žádali, aby trest nepadl na toho, jehož láska byla zdrojem veškeré jejich radosti; nechť padne raději na ně a jejich potomky.** Dostalo se jim poučení, že zákon Boží je základem Boží správy na nebi i na zemi a že ani život anděla nemůže být přijat jako oběť za jejich provinění. Ani jediné ustanovení zákona nemůže být zrušeno, nebo změněno jen proto, aby vyhovovalo padlému člověku. **Syn Boží, který stvořil člověka, může však za něj dosáhnout usmíření.** Jako přestoupení Adamovo přineslo se sebou utrpení a smrt, tak oběť Kristova přinese život a nesmrtelnost. {PP 66,4}*

*Když Adam s Evou došli k poznání jak vyvýšený a posvátný byl zákon Boží a jeho přestoupení, které nutně vyžadovalo tak drahou oběť, aby je a jejich potomstvo zachránilo z naprosté destrukce, přáli si raději zemřít, nebo aby navždy nesli důsledky jejich přestoupení, **než aby tuto velkou oběť měl přinést Syn Boží.** {TA 60.4}*

*Když Adam na základě určitých Božích nařízení učinil oběť za hřích, byl to pro něj ten nejbolestivější úkon. Jeho ruka musela být pozvednuta k odebrání života, který jen a pouze Bůh může darovat. Bylo to poprvé kdy pohlédl na smrt. Jakmile shlédl na krvácející oběť v agonii smrti, **hleděl vpřed vírou na Syna Božího, kterého oběť byla předobrazem a který se měl stát obětí lidskou.** {1SP 53.1}*

Celý obětní systém byl dán již Adamovi, aby symbolizoval budoucí příchod Mesiáše.

Pán poprvé ustanovil obětní systém, se kterým Adam po svém pádu seznámil své potomstvo.
{1SP 266.4}

Obětní systém byl vytvořen Kristem a darován Adamovi jako předobraz jeho příchodu. (CIHS 21.1)

Obětní dary byly ustanoveny Bohem, aby byly stálou připomínkou a kajicným doznáním jeho hříchu a vyznáním jeho víry v zaslíbeného Vykupitele. Měly vštípit lidstvu svatou pravdu, že právě hřích je příčinou smrti. První oběť byla pro Adama nejbolestnějším obřadem. Vlastní rukou musel vzít život, který mohl dát jen Bůh. Poprvé tak užel smrt a poznal, že kdyby byl býval poslušen Boha, nemuseli by umírat lidé ani zvířata. Když usmrtil nevinné obětní zvíře, zachvřel se pomyslením, že pro jejich hřích musí být prolita krev neposkvrněného Beránka Božího. **Tento výjev mu přinesl hlubší a živější pocit velikosti jeho provinění, jež může usmířit pouze smrt drahého syna Božího.** A užasl nad nekonečnou dobrotivostí, jež dá takové výkupné, aby zachránila viníka. Hvězda naděje zasvitla temnou a strašnou budoucností a zmírnila její úplnou beznaději. {PP 68.1}

Tak byly zjeveny Adamovi významné události, jež lidstvo prožije od chvíle, kdy byl v ráji vynesena božský rozsudek, po potopu a dále až po **první příchod Syna Božího.** Bylo mu zjeveno, že ačkoli Kristova oběť bude stačit ke spasení celého světa, zvolí mnozí raději život v hříchu než život v pokání a poslušnosti. {PP 67.3}

Je zřejmé, že Adam byl poučen o plánu spasení a porozuměl tomu, že Syn Boží přijde na tuto zem, aby položil svůj život za lidskou rasu. **Toto poznání plánu spasení Adam předal generacím před potopou.**

Kain a Ábel:

Kain a Ábel byli seznámeni s opatřeními, které byly vytvořeny pro záchranu lidstva. Bylo od nich požadováno, aby prováděli tento úkon pokorné poslušnosti, projevující tak svou úctu k Bohu a jejich víru a závislost **na zaslíbeném Vykupiteli,** usmrcením prvorozených ze stáda, které slavnostně prezentovali s krví, Bohu jako zápalnou oběť... {TA 64.2}

Na místo přiznání svého hříchu, Kain si jen stěžoval na Boží nespravedlnost a držel v sobě závist a nenávisť vůči Ábelovi. Ve skromnosti, a přesto pevně bránil Ábel spravedlnost a dobrotu Boží. Poukázal na chyby Kaina, a snažil se ho přesvědčit, že se mýlí. Vyzvedl Boží soucit v zachování života jejich rodičů, i když je mohl potrestat okamžitou smrtí a naléhal, že **Bůh je milující, jinak by nedal svého nevinného a svatého Syna, aby podstoupil trest za hřích, který oni způsobili.** To vše zapříčinilo, že oheň Kainova hněvu byl o to větší. {EP39}

Set:

Adamovi byl dán jiný syn, aby se stal dědicem Božího zaslíbení, dědicem duchovního práva prvorozenství. Jméno Set, jež bylo dáno tomuto synovi, znamená „daný“ nebo „náhrada“; „nebo“ řekla matka, „dal mi Bůh jiné símě místo Ábele, kteréhož zabil Kain“ (1.Moj 4,25). Set byl ušlechtilejšího vzrůstu než Kain nebo Ábel a připomínal Adama více než ostatní Adamovi synové. Měl vzácnou povahu a krácel ve šlépějích Ábelových. Nezdědil však více dobrých vlastností než Kain.

O stvoření Adamově se praví: „Ku podobenství Božímu učinil ho“ (1.Moj 5,1). Avšak člověk po svém pádu zplodil syna ku podobenství svému a k obrazu svému“. Zatímco Adam byl stvořen bez hříchu, k podobenství Božímu, zdědil Set, podobně jako Kain, hříšnou povahu svých rodičů. **Dostalo se mu však znalosti o Vykupiteli a poučení o spravedlnosti.** Milostí Boží sloužil Bohu a ctil Jej; a snažil se, stejně jako by byl činil Ábel, kdyby byl žil, obracet mysli hříšných, aby ctili a poslouchali svého Stvořitele. (PP 80,1)

Enoch:

Enoch slyšel z Adamových rtů bolestivý příběh pádu a drahocenný příběh Boží blahosklonné milosti v darování Jeho Syna jako Vykupitele světa. {TA 66.1}

O Enochovi je psáno, že žil šedesát pět let, když zplodil syna. Pak chodil s Bohem tři sta let. V oněch prvních letech Enoch Boha miloval a bál se Ho a zachovával jeho přikázání. Byl jedním ze zbožných, jedním z opatrovníků pravé víry, předků zaslíbeného semene. Z úst Adamových poznal chmurnou historii hříšného pádu a zaslíbení spásy jako projev Boží milosti. **Věřil v příchod Vykupitelův.** Po narození svého prvního syna dosáhl však Enoch vyššího poznání; dospěl k užšímu spojení s Bohem. Plněji poznal své vlastní povinnosti a svou odpovědnost jako syn Boží. A když poznal lásku dítěte k otci, jeho naprostou důvěru v jeho ochranu a když pocítil hluboké horoucí hnutí svého vlastního srdce, pro svého prvorozeného syna, **získal vzácné poučení o podivuhodné lásce Boží, který lidem svého Syna dal, a o důvěře, kterou dítky Boží mohou mít ve svého nebeského Otce.** Nekonečná, nezbadatelná láska Boží, projevená darem Krista, stala se předmětem jeho denních i nočních úvah. Se vši horoucností své duše snažil se zjevit tuto lásku lidem, mezi nimiž žil. {PP 84.3}

Abraham:

Abraham nesmírně toužil vidět zaslíbeného Spasitele. Z celého srdce se modlil, aby ještě před svou smrtí mohl spatřit **Mesiáše.** A viděl Krista. Osvítlo jej světlo z nebe a on poznal Kristovo božství. Viděl jeho den a byl šťastný. Byla mu zjevena Boží oběť za hřích. **Předobraz této oběti znal z vlastní zkušenosti.** Dostal příkaz: „Vezmi svého syna Izáka, kterého miluješ...a tam ho obětuj jako oběť zápalnou.“ (1M.22,2) Abraham položil zaslíbeného syna, dítě, do něhož vkládal všechny své naděje, na obětní oltář. Když potom stál vedle něho a natáhl ruku s nožem, aby splnil Boží příkaz, uslyšel hlas z nebe.: „Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu

nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohobojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“ (1M.22,12) **Abraham musel projít touto strašlivou zkouškou, aby mohl spatřit Kristův den a uvědomit si, jak nekonečně Bůh miluje svět. Jeho láska je tak veliká, že vydal svého jediného Syna nejpotupnější smrti, aby zachránil svět před zkázou.** {DA 468.4}

Dva z nebeských poslů odešli, zanechavše Abrahama samotného s Tím, **o němž nyní věděl, že je Synem Božím...**S hlubokou úctou a pokorou prosil: „Nyní chtěl bych mluvit ku Pánu svému, ačkoli jsem prach a popel.“ (1M.18,27) (PP 139,2+3)

Abraham poznal Boha tak jako žádný jiný člověk. Jeho prosba, aby ještě před svou smrtí mohl spatřit Krista byla vyslyšena. Viděl Krista; viděl vše, co může smrtelný člověk vidět, a zůstat přitom na živu. Cele se odevzdal Bohu, a proto mohl pochopit vidění o Kristu. **Bylo mu zjeveno, že obětováním jediného Syna pro záchranu hříšného světa před věčným zahynutím přináší Bůh nekonečně větší oběť, než by kdy člověk mohl přinést.** {DA 469.1}

Mojžíš:

Skrze Mojžíše bylo Izraeli zjeveno, že Bůh zamýšlí poslat svého Syna jako Vykupitele padlého lidstva. Jednou, krátce před svou smrtí, Mojžíš prohlásil: „Proroka z prostředku tvého, z bratří tvých, jako já jsem, vzbudí tobě Hospodin Bůh tvůj; jeho poslouchati budete.“ **Mojžíšovi se dostalo jasného poučení o tom, co má říci Izraeli o díle Mesiáše, který přijde.** „Proroka vzbudím jim z prostředku bratří jejich, jako jsi ty“ zněla slova Hospodinova k služebníku Božímu,“ a položím slova má v ústa jeho, a bude jim mluviti všecko, což mu přikáži.“ (5 Moj 18:15, 18) {PK 684.3}

Mojžíši byl dán obnovený systém obětních darů, který, jak jsme četli, byl dán již Adamovi, ale byl ještě před potopou zkažený a zneužitý.

Pán dal Mojžíši přesné instrukce ohledně obřadních darů, které měli ustát po Kristově smrti na kříži. Tento systém, který byl poprvé ustanoven s Adamem po jeho pádu do hříchu a jím vyučován jeho potomkům byl před potopou již zcela upadlý.

{ST June 17,1880, par. 9}

Chrámové oběti měly získat izraelský lid, neustále upozorňovat na příchod Spasitele. V průběhu dějin Izraele byli lidé **každý den s pomocí symbolů a náznaků seznamováni s pravdami o Kristu jako Vykupiteli, Veleknězi a Králi.** {SS 354.5}

Byl to **Syn Boží**, který dal našim prarodičům slib vykoupení. Byl to On, jenž se zjevoval patriarchům. **Adam, Noe, Abrahám, Izák, Jákob a Mojžíš pochopili evangelium** a věřili ve spasení. Tito zbožní mužové obcovali se Spasitelem, který měl přijít na svět v lidské podobě; a někteří z nich mluvili s Kristem a s nebeskými anděly tváří v tvář. {PP 366.1}

Můžeme vidět, že Patriarchové a Hebrejové věděli, že přicházející Vykupitel a Mesiáš bude jednorozený Syn Boží. Rozuměli evangeliu. Toto poznání bylo mezi lidem běžné a bylo denně udržováno a upevňováno prostřednictvím obětní služby a některých dalších zákonů, jako zákon o zasvěcování prvorozených.

Zasvěcování prvorozených má svůj počátek již v nejstarších dobách. **Bůh slíbil, dát pro záchranu hříšníka svého prvorozeného Syna.** Každá rodina měla projevit vděčnost za tento dar a zasvětit svého prvorozeného syna kněžské službě. Měl se stát představitelem Krista mezi lidmi. {DA 51.1}

Proto byl zákon o zasvěcování prvorozených tak významný. Připomínal Izraelcům, jak obdivuhodně je Bůh osvobodil, a zároveň byl předobrazem daleko významnějšího vysvobození, které jim přinese **jednorozený Boží Syn.** Stejně jako krev beránka na veřejích dveří zachránila prvorozené Izraelce, má Kristova krev moc zachránit svět. {DA 51.5}

Při prvním Pesachu, rozuměli, že krev na veřejích reprezentovala krev Syna Božího.

*Pán řekl Mojžíši, aby každá rodina Izraele zabila beránka, a potřela jeho krví veřeje dveří jejich domovů. Toto bylo znamením, aby anděl smrti minul všechna obydlí Izraele. **Tato krev „Pesachu“ představovala Židům krev Spasitele. V určitém čase dá Bůh Jeho drahocenného Syna, aby byl obětován tak jako beránek...**Když pak každá rodina v Izraeli přivedla svého nejstaršího syna do chrámu, **bylo jim připomenuto, jak byly zachráněny jejich děti a jak Všemohoucí zachraňuje od hříchu a věčného zahynutí.** {SJ 18}*

*Lidé, kteří slavili toto nařízení (Pesach) byli poučeni, **o spojitosti zabitého beránka s budoucí smrtí Syna Božího. Krev označující veřeje jejich domovů byla symbolem krve Kristovy.** {2SP36.1}*

Had na kůlu:

*Lidé **Izraele** dobře věděli, že v tom ztvárnění hada není žádná uzdravující moc. **Věděli, že to byl pouze symbol Syna Božího,** a že vírou v Boží slovo a okamžitý čin by bylo mocí k jejich záchraně. {ST Říjen 28, 1880, par. 18}*

Daniel a jeho přátelé rozuměli evangeliu a byli jeho zvěstovatelé v Babyloně.

***Hebrejští zajatci zvěstovali králi Nabúkadnesarovi Krista, Vykupitele, který měl přijít a díky tomu popisu, který obdržel rozpoznal podobu čtvrté osoby v rozpálené peci jako Syna Božího.** Spěchající k peci Nabúkadnesar vykřikl,“ Vy služebníci Boha Nejvyššího vyjděte!“ A oni uposlechli před mnohými ukazující se bez zranění, dokonce jejich šat nebyl ani cítit ohněm. V pravdě stojící, byli odolní vůči plamenům ohně. Spálena byla pouze jejich pouta. {CTr 178.3}*

*Jak Nabúkadnesar věděl, že podoba čtvrté bytosti je jako ta Syna Božího? **Dozvěděl se o Synu Božím od Hebrejských zajatců, kteří***

byli v jeho království. **Oni přinesli poznání živého Boha, který vládne všem věcem.** {RH May 3, 1892, par. 10}

Jak pohanský král věděl, jaká je podoba Syna Božího? Hebrejští zajatci, kteří vyplnili důvěrné pozice u Babylonského dvora, reprezentovali pravdu svými životy a charakterem. Když byli dotázáni ohledně jejich víry odpovídali ihned a bez zaváhání. Jasně a jednoduše prezentovali všem shromážděným zásady spravedlnosti a učení Boha, kterému sloužili. **Vyprávěli o Kristu, Vykupiteli, který musí přijít; a ve zjevení čtvrté osoby uprostřed ohně v něm král pak rozpoznal Syna Božího.** {PK 509.2}

V Babyloně bylo při této události přítomno mnoho vůdců z různých národů. Ti všichni přinesli zprávy, které viděli a slyšeli, do svých zemí:

A jejich víra v živé slovo byla divem poctěna před očima všech. Zprávy o jejich zázračném vysvobození donesli do mnoha zemí zástupci různých národů, které Nabúkadnesar pozval k zasvěcení sochy. Věrností svých dítek byl Bůh oslaven po celé zemi. {PK 511.1}

Ellen Whiteová jasně ukazuje, že poznání o Synu Božím, který má přijít jako Vykupitel a Mesiáš nebylo nikdy zcela uhašeno:

*Tato naděje na vykoupení **příchodem Syna Božího jako Spasitele a Krále** neuhasíná v lidských srdcích. Od počátku jsou vždy nemnozí, jejichž víra proniká oparem přítomnosti ke skutečností budoucnosti. **Adam, Set, Enoch, Metuzalém, Noe Šém, Abrahám, Izák, Jákob**-skrže ty a skrže mnohé další uchovává Hospodin vzácná zjevení své vůle. **A tak dítkám Izraele, vyvolenému lidu, z kterého bude dán světu zaslíbený Mesiáš, oznámil Bůh požadavky svého zákona a seznámil ho se spásou, která bude dokonána usmiřující obětí jeho milovaného Syna** {PK 682.2}*

Žd. 4:2 *Vždyť také nám byla oznámena radostná zvěst stejně, jako i jim. Slovo zvěsti jim však neprospělo, protože nebyli spojeni vírou s těmi, kteří slyšeli.*

Jasně vidíme, že lid Boží v každé generaci poznání pravého evangelia a tím jest: **"Neboť Bůh tak miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (Jan 3:16)**, a tato dobrá zpráva byla svědectvím světu v každé generaci prostřednictvím Božích vyvolených.

Izraelité tedy velmi dobře rozuměli textům Starého Zákona:

Přísluví 30:4 *Kdo vystoupil na nebesa a sestoupil? Kdo sebral vítr do svých hrstí? Kdo svázal vodu do pláště? Kdo ustanovil všechny končiny země? **Jaké je Jeho Jméno, a jaké je Jméno Jeho Syna, Jestlipak víš?***

Iz 9:5 *Neboť chlapec se nám narodil, **Syn je nám dán**; na Jeho rameni spočinulo panství. Dal Mu jméno Podivuhodný rádce, mocný Bůh, Věčný Otec, Kníže pokoje.*

Žalm 2 *Proč se bouří národy, proč lidé přemítají o prázdných věcech?*

*Srocují se králové světa a mocnáři se spolu **radí proti Hospodinu a proti Jeho Pomazanému.***

Zpřetrhejme jejich pouta, odvrhněme jejich provazy.

Já jsem ustanovil svého krále na Sionu, na své svaté hoře.

*Přednesu Hospodinovo ustanovení. Řekl mi: **Ty jsi můj Syn, Já jsem tě dnes zplodil.***

*Služte Hospodinu s bázni a jásejte s chvěním! **Líbejte Syna, ať se nerozhněvá. Jinak zahynete na cestě,***

*jestliže jen málo vzplane jeho hněv. Blahoslavení
jsou všichni, kdo v Něm hledají útočiště.*

Pro Natanaele, Petra a Martu víra v Syna Božího jako Mesiáše bylo něco naprosto přirozeného, pocházející z poznání Božího lidu od pradávna.

Můžeme tedy věřit a prohlásit spolu s nimi:

Mistře, Ty jsi Syn Boží; Ty jsi Král Izraele!

A my jsme uvěřili a poznali, že Ty jsi Mesiáš Syn živého Boha.

Ovšem Pane, já věřím, že Ty jsi Spasitel, Syn Boží, kterýž měl přijíti na svět.

Poznání SYNA BOŽÍHO

v dobách Starého Zákona

Co bylo známo o Synu Božím v dobách Patriarchů a lidu Izraele?

V rozhovorech jsem často konfrontována s myšlenkou, že Ježíš se stal Synem Božím až při jeho početí z Marie. Často mi je předkládán názor, že jeho „synovství“ nebylo více než „úkol“ který za svého času na zemi naplnil. Je také často diskutováno o tom, že ve Starém Zákoně se Ježíš ve skutečnosti neobjevuje.

Je toto pravdou? Zde najdete odpověď.

Jutta Deichselová